

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 156/12
Λουξεμβούργο, 29 Νοεμβρίου 2012

Απόφαση στην υπόθεση T-590/10
Gabi Thesing και Bloomberg Finance LP κατά ΕΚΤ

Η ΕΚΤ αρνήθηκε νομοτύπως την πρόσβαση σε δύο έγγραφα αφορώντα την ελληνική οικονομική κατάσταση

Η δημοσιοποίησή τους θα έθιγε την προστασία του δημόσιου συμφέροντος της οικονομικής πολιτικής της Ένωσης και της Ελλάδας

Κάθε πολίτης της Ένωσης και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο κατοικεί ή έχει την έδρα του εντός κράτους μέλους έχει δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ). Πάντως, η ΕΚΤ οφείλει να αρνηθεί την πρόσβαση σε έγγραφο, η γνωστοποίηση του οποίου, μεταξύ άλλων, θα έθιγε την προστασία του δημόσιου συμφέροντος¹.

Η Gabi Thesing είναι δημοσιογράφος του Bloomberg Finance LP, το οποίο ασκεί τις δραστηριότητές του στο Λονδίνο υπό την επωνυμία Bloomberg News. Στις 20 Αυγούστου 2010, ζήτησε από την ΕΚΤ την πρόσβαση σε δύο έγγραφα, τιτλοφορούμενα «Η επίπτωση των εκτός αγοράς συναλλαγών επί του ελλείμματος του κρατικού προϋπολογισμού και του δημόσιου χρέους. Η περίπτωση της Ελλάδας» και «Η συναλλαγή Titlos και το ενδεχόμενο υπάρξεως παρεμφερών συναλλαγών επηρεαζουσών τα επίπεδα του ελλείμματος του κρατικού προϋπολογισμού και του δημόσιου χρέους στην ευρωζώνη». Η ΕΚΤ αρνήθηκε την πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα επικαλούμενη, μεταξύ άλλων, την προστασία του δημόσιου συμφέροντος όσον αφορά την οικονομική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ελλάδας. Η G. Thesing και το Bloomberg Finance LP αμφισβήτησαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου την ανωτέρω απόφαση.

Με τη σημερινή του απόφαση, **το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την προσφυγή.**

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο εξετάζει το επιχείρημα ότι υφίσταται επιτακτικό δημόσιο συμφέρον δικαιολογούν τη δημοσιοποίηση των οικείων εγγράφων τα οποία εξυπηρετούν στην πραγματικότητα, κατ' αυτούς, το δημόσιο συμφέρον. Το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει το ανωτέρω επιχείρημα και εκτιμά ότι, όταν η δημοσιοποίηση ενός εγγράφου θίγει το δημόσιο συμφέρον, η ΕΚΤ οφείλει να αρνηθεί την πρόσβαση, ενώ το δίκαιο της Ένωσης δεν προβλέπει τη στάθμισή του έναντι ενός «υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος».

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο εξετάζει αν η εκ μέρους της ΕΚΤ άρνηση προσβάσεως στα έγγραφα πάσχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς την ύπαρξη τυχόν κινδύνου να θίγεται το δημόσιο συμφέρον όσον αφορά την οικονομική πολιτική της Ένωσης και της Ελλάδας.

Το πρώτο έγγραφο περιελάμβανε υποθέσεις εργασίας και απόψεις των μελών του προσωπικού της ΕΚΤ σχετικά με την επίπτωση των εκτός αγοράς συναλλαγών επί του ελλείμματος του κρατικού προϋπολογισμού και του δημόσιου χρέους, με ειδικότερη αναφορά στην περίπτωση της Ελλάδας, προκειμένου να εκτεθεί, με βάση τα μερικώς διαθέσιμα κατά τον χρόνο της συντάξεως του εγγράφου δεδομένα, η κατάσταση κατά τον μήνα Μάρτιο του 2010. Τον Οκτώβριο του 2010 – ήτοι πέραν των επτά μηνών μετά τη σύνταξη του εγγράφου– η ΕΚΤ αιτιολόγησε την άρνησή της να επιτρέψει την πρόσβαση στο έγγραφο επικαλούμενη το ότι οι περιλαμβανόμενες σε αυτό πληροφορίες ήσαν αναχρονιστικές. Υπό την έννοια αυτή, η δημοσιοποίησή τους θα ενείχε σημαντικό και σοβαρό κίνδυνο εξαπατήσεως σε σημαντικό βαθμό του κοινού εν γένει και των

¹ Απόφαση 2004/258/ΕΚ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 4ης Μαρτίου 2004, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της ΕΚΤ (ΕΕ L 80, σ. 42).

χρηματοπιστωτικών αγορών ειδικότερα. Σε ένα πολύ ευάλωτο περιβάλλον αγοράς, η σχετική δημοσιοποίηση θα έθιγε την εύρυθμη λειτουργία των χρηματοπιστωτικών αγορών. Ως εκ τούτου, η δημοσιοποίηση περιλαμβανομένων στο ανωτέρω έγγραφο πληροφοριών θα προσέβαλε τη δημόσια εμπιστοσύνη αναφορικά με την αποτελεσματική εφαρμογή της οικονομικής πολιτικής της Ένωσης και της Ελλάδας.

Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι, κατά τον χρόνο εκδόσεως της αρνητικής αποφάσεως, το περιβάλλον ήταν πολύ ευάλωτο για τις ευρωπαϊκές χρηματοπιστωτικές αγορές. Πράγματι, η σταθερότητα των εν λόγω αγορών ήταν εύθραυστη, ιδίως, λόγω της χρηματοοικονομικής καταστάσεως της Ελλάδας. Εξάλλου, η συγκεκριμένη κατάσταση και οι συναφείς πωλήσεις ελληνικών χρηματοπιστωτικών τίτλων οδηγούσαν σε ισχυρές υποτιμήσεις της αξίας των τίτλων αυτών, γεγονός το οποίο ήταν και γενεσιουργό απωλειών για τους Έλληνες και λοιπούς Ευρωπαίους κατόχους τίτλων. Σε μία τέτοια συγκυρία, είναι πρόδηλο ότι οι δραστηριοποιούμενοι στην αγορά χρησιμοποιούν τις πληροφορίες που δημοσιοποιούν οι κεντρικές τράπεζες και οι αναλύσεις και αποφάσεις των τελευταίων εκλαμβάνονται ως ιδιαίτερα σημαντική και αξιόπιστη πηγή προκειμένου οι ίδιοι να προβούν σε αξιολόγηση των εξελίξεων της χρηματοπιστωτικής αγοράς. Κατόπιν αυτού, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι **η ΕΚΤ δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί την εκτίμηση κρίνοντας ότι η δημοσιοποίηση του ανωτέρω εγγράφου θα έθιγε συγκεκριμένα και εν τοις πράγμασι το δημόσιο συμφέρον καθόσον αφορά την οικονομική πολιτική της Ένωσης και της Ελλάδας.**

Προς στήριξη της κρίσεώς του αυτής, το Γενικό Δικαστήριο προσθέτει ότι το γεγονός ότι τα περιλαμβανόμενα στοιχεία ήσαν αναχρονιστικά δεν επιτρέπει να συναχθεί ότι, σε περίπτωση δημοσιοποιήσεως του επίδικου εγγράφου, οι δραστηριοποιούμενοι στις χρηματοπιστωτικές αγορές θα είχαν εκλάβει επίσης ως παρωχημένες και ως εκ τούτου άνευ αξίας τις υποθέσεις εργασίας και απόψεις των μελών του προσωπικού της ΕΚΤ τις οποίες συμπεριελάμβανε το έγγραφο. Πράγματι, καίτοι οι δραστηριοποιούμενοι στις αγορές είναι επαγγελματίες συνηθισμένοι να εργάζονται με τέτοιας μορφής έγγραφα, γεγονός, πάντως, παραμένει ότι θεωρούν τις προερχόμενες από την ΕΚΤ υποθέσεις εργασίας και απόψεις ως ιδιαιτέρως σημαντικές και αξιόπιστες προκειμένου οι ίδιοι να προβούν σε αξιολόγηση της χρηματοοικονομικής αγοράς. Ως εκ τούτου, δεν θα μπορούσε ευλόγως να αποκλειστεί ότι υπήρχε περίπτωση να εξακολουθούν να εκλαμβάνονται ως έγκυρες. Κατόπιν τούτου, τυχόν διευκρίνιση της ΕΚΤ επί της δημοσιοποιηθείσας εκδοχής του επίδικου εγγράφου, με την οποία θα εξηγούνταν ότι οι εν λόγω πληροφορίες δεν ήσαν πλέον επίκαιρες, δεν θα ήταν σε θέση να παρεμποδίσει η δημοσιοποίησή της να παραπλανήσει το κοινό και ειδικότερα τους δραστηριοποιούμενους στις χρηματοπιστωτικές αγορές σχετικά με την αφορώσα το έλλειμμα του κρατικού προϋπολογισμού και το δημόσιο χρέος κατάσταση, όπως αυτή εκτιμήθηκε από την ΕΚΤ. Μια τέτοια παραπλάνηση **θα μπορούσε να έχει αρνητικές συνέπειες σχετικά με την πρόσβαση, ιδίως της Ελλάδας, στις χρηματοπιστωτικές αγορές, και ως εκ τούτου θα μπορούσε να θίξει την αποτελεσματική εφαρμογή της οικονομικής πολιτικής της Ελλάδας και της Ένωσης.**

Το δεύτερο έγγραφο περιελάμβανε κατά βάση το υπόβαθρο της συναλλαγής «Titlos»², καθώς και την ανάλυση των μελών του προσωπικού της ΕΚΤ σχετικά με την χρηματοπιστωτική δομή της εν λόγω συναλλαγής και την τυχόν ύπαρξη παρεμφερών συναλλαγών πραγματοποιούμενων από άλλα κράτη μέλη. Στο πλαίσιο αυτό, η ΕΚΤ είχε εξετάσει τον τρόπο με τον οποίο η Ελλάδα είχε χρησιμοποιήσει τις εκτός αγοράς συναλλαγές και τις επιπτώσεις των εν λόγω συναλλαγών για τους υφιστάμενους κινδύνους.

Δεδομένου ότι το περιεχόμενο του εν λόγω εγγράφου συνδέεται στενά με εκείνο του πρώτου, το Γενικό Δικαστήριο αποφαίνεται ότι, για τους ίδιους λόγους, η εκτίμηση της ΕΚΤ ότι η

² Η Titlos plc είναι ένα ad hoc χρηματοπιστωτικό σχήμα το οποίο συνεστήθη στις 26 Φεβρουαρίου 2009 από την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία εξέδωσε τίτλους προερχόμενους από πιλοποίηση στοιχείων ενεργητικού σε ευρώ που καθίστανται απαιτητά τον Σεπτέμβριο του 2039. Τα υποκείμενα περιουσιακά στοιχεία των προερχομένων από πιλοποίηση τίτλων υπό την επωνυμία «Titlos» συνίσταντο σε ανταλλαγή επιτοκίων μεταξύ της Εθνικής Τράπεζας Ελλάδος και της Ελλάδας. Τα στοιχεία ενεργητικού «Titlos» επρόκειτο να επιλεγούν ως ασφάλειες για πράξεις λήψεως πιστώσεων από το ευρωσύστημα, οπότε και θα αξιολογούνταν από την Κεντρική Τράπεζα άλλου κράτους μέλους μετά από διαβούλευση με την ΕΚΤ.

δημοσιοποίησή του θα έθιγε την οικονομική πολιτική της Ένωσης και της Ελλάδας δεν πάσχει πρόδηλη πλάνη.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της απόφασης είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582